

legerede Blade, kan man være overbevist om, at de ville være endnu mindre tilbøielige til at optage de retslige Bekjendtgjørelser, naar de arbeide fideordnede med hinanden. Jeg er derfor i det uheldige Tilfælde, at jeg næsten ikke veed, hvilket Forslag jeg skal stemme for, efterfom intet af dem tiltaler mig. Jeg skal ærlig tilføje, at det Forslag, der tiltaler mig mest, er Mindretallets, thi jeg kan ikke tro, at denne Statsbidende vil kunne faae en saadan Udbredelse, at man derigjennem vil faae de retslige Bekjendtgjørelser at se. Jeg er nemlig enig med de Herrer, som have sagt, at Statsbidenden vistnok vil blive temmelig tør, og som følge deraf tror jeg, at den ikke vil blive holdt af Andre end dem, der næsten ere tvungne til at holde den. Desuden er jeg enig med de Herrer, som have anket over, at Statsbidenden vil faae et saadant Omfang, og at dens Indhold vil blive af en saadan Bestaaffenhed, at den almindelige Regel vil være den, at der kun læses en enkelt Side, men at det Øvrige springes over; det forekommer mig at være klart. Jeg sagde, at jeg nærmest var tilbøielig til at stemme for Mindretallets Forslag, men jeg kan dog kun gjøre det under den Forudsætning, at Mindretallet vil være betænkt paa til trede Behandling at ændre Forslaget under Nr. 10 derhen, at det vedkommende Blad, for at faae disse retslige Bekjendtgjørelser, skal være i Stand til at paavise, at det har en vis større Udbredelse i den paagjældende Egn end den Avis, som for Liden har Bekjendtgjørelserne; dette tror jeg ikke vil være forbundet med Bæmseligheder. For at holde mig til, hvad der er mig mest bekjendt, skal jeg nævne Aalborg Stiftsbidende. Det er blevet sagt, at den ikke har Udbredelse i Thisted Amt, og det er rigtigt, men hvad vilde da være naturligere, end at Thisted Avis blev det Blad, som skulde have de retslige Bekjendtgjørelser i dette Amt? Det Samme kan maasse siges om Hjørring Amt, og saaledes kunde man vedblive at opregne i det Uendelige. Jeg kan troste det ærede Medlem for Randers (S. Ree) med, at der maasse vil indtræffe det Tilfælde, at Stiftsbidenden ikke har en saadan Udbredelse, at den kan beholde Bekjendtgjørelserne. Jeg kan derfor ikke se Andet, end at man, hvis man overhovedet vil gaae ind paa en Forandring, enten hovedsagelig maa komme til at se paa Statskassens Indtægt eller ogsaa paa, at Befolkningen faar Bekjendtgjørelserne at se. — Med Hensyn til Ændringsforslagene under Nr. 6, 7 og 8 tilstaar jeg, at jeg har mest Tilbøielighed til at stemme for Mindretallets Forslag under Nr. 7, men derpaa lægger jeg ikke saa stærk Vægt som paa det Øvrige. — Jeg skal hermed slutte, idet jeg henholder mig til den ærede Formands Bemærkning om, at man burde fatte sig kort.

Winther: Naar man hører de Angreb der ere gjorte paa Flertallets Forslag under Nr.

1, skulde man tro, at en Statsbidende var Noget, der aldrig før var set i Verden; men vi behøve jo dog kun at gaa ind i vort Læseværelse, for der at finde f. Ex. den franske officielle Tidende. Det er et Blad, hvori der findes alle Arter af offentlige Bekjendtgjørelser tilligemed Regjeringens Udtalelser. Naar man vil gaa ind paa den Side, Flertallet her har havt, kunde man komme dem indpø, der tro, at et saadant Blad vilde blive for tørt, idet man gav det en lignende Indretning som den, den franske Tidende har. Jeg skal ogsaa nævne et andet Blad, der allerede blev nævnt ifjor, nemlig den svenske „Post- og Strykes Tidning“. Der er jo i det Hele taget forskjellige Maader, hvorpaa man kunde indrette en Statsbidende, iden at man behøvede at komme til et saa slet Resultat som det, navnlig det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) og et andet æret Medlem syntes at ville foretage os som det endelige. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig videre ved dette Punkt, idet vi jo efter den ærede Formands Udsagn skulde fatte os kort; jeg skal kun sige, at den Slags Blade, da det er en Kjendsgjerning, at de eksistere andetsteds, ogsaa maa kunne eksistere hos os. — Der er talt om, at Udvalget ganske var kommet bort fra at se hen til den Indtægt for Statskassen, som kunde flyde af hele det heromhandlede Forhold; men derfra ere vi slet ikke komne bort. Naar Avertissementerne give en Indtægt af 20,000 Rd., som vistnok er det Beløb, hvorpaa man mindst kan gjøre Regning, og naar man ved Siden deraf kan spare 6,000 Rd. til Ministerialtidenden, have vi strax 26,000 Rd. at løse paa, inden der bliver Tale om Tab for Statskassen. Det skulde dog ogsaa være mærkeligt, om et Blad af den Bestaaffenhed, som nødvendig maatte holdes af Enhver, der har med Forretninger at gjøre, ikke skulde give en Indtægt, der i det Mindste veiede op imod den Udgift, vi nu have til Ministerialtidenden, og paa anden Maade i disse Forhold. Jeg antager, at vi nok kunde faae de omtalte 26,000 Rd. ind ved Entreprisen, og det forekommer mig, at dette allerede vilde være et Fremskridt. Der kunde ogsaa tænkes en Indtægt derigjennem, at man udgav Særtryk af de Dele af Bladet, som have en blivende Betydning, saaledes som det blev omtalt af det ærede Medlem for Slagelse (Lauher). Vi have altsaa ingenlunde set bort fra Indtægts-spørgsmaalet. Flertallet er nu kommet bort fra at ville have officielle stedlige Bekjendtgjørelsesorganer, men hvis man under Sagens Behandling skulde gaa ind paa saadanne, er det min bestemte Mening, at vi ogsaa derfra maa skaffe os en Indtægt. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørk) lagde Flertallet svært paa Hjertet, at vi ikke havde givet bestemte Oplysninger om eller en Udvikling af, hvorledes det nye Blad skulde ordnes; men en saadan Forbring stillede man ikke, da Ministerial- og Lovtidenden